

M. Zévaco

Papežinja Favsta

Roman

»Da,« je s strahotnim nasmeškom povzela stara vojvodinja, »pobili smo jih nekaj... a ne dovolj!...«
 »Kaj naj še storimo?«
 Mati je široko zakrillila z roko.
 »Trebaja, da jih zataremo vse do zadnjega! Na francoski zemlji ne sme ostati nikogar več, ki bi lahko rekel: 'Tiste vere sem kakor Poltrot, ki je ubil Franca Guiškega!'... Da pa opravimo to veliko delo, mora dobiti Francija kralja, kakršen si ti, moj sin!«
 Ves njen materinski ponos je odmeval v teh besedah.
 »Kralja,« je nadaljevala, »ki bo zmogel velikega, krvavega dela; kralja, ki z mečem v roki prehodi Francijo, da na veke iztrebi kletu svojat! Sinu Davidovega v pravem pomenu te besede, lepega kakor ti, neukrotnega kakor ti, strašnega kakor ti, ki pojde od zmage do zmage in dovrši Jernejevo noč... Ta kralj si ti, moj sin!«
 Brazgotinec je težko sopol, ogret po teh žarkih besedah. Kardinal je drhtel. Marija se je smehljala. Mayennec je poslušal, sklepaše roke na trebuhu.
 »Da, da!« je divje vzkliknil kardinal. »Bog hoče!«
 »Ostrižimo brata Valoiskega!« je rekla vojvodinja z ostrim glasom.

»Vraga, vraga!« je pomislil vojvoda Mayennski, »prebito lačen mora biti Bog, da se mu hoče takih kolin!«
 »In z druge strani,« je povzela mati, »veste li, kaj nam grozi? Veste li, da drugi delajo, ko mi z besedami tratimo čas?... Grozi nam nevarnost, da preide krona k Bourbonom; da se polaste francoskega prestola hugenotje, morilci Franca Guiškega! Da, papež je preklel krivoverce! Da, Sikst je izobčil Bourbone in je proglasil, da niso sposobni za vladanje! Toda veste li, kje je v tem trenutku hinavski, lopovski papež Sikst, upornik proti božjemu zakonu?... Povej nam, Henrik, kje je? Kje je papež, sinovi moji?... Sikst V. je v taboru navarskega kralja! Sikst V. skleplje spravo s Henrikom Béarncem! Čujte in znajte: Sikst V. mu je prinesel milijone, ki so bili namenjeni nam!...«
 »Ventre-Saint-gris!« je zaklel Mayennec, oponašaje navarskega kralja. »Ali je mogoče?...«
 »Prekleta!« je zarjul Henrik Guiški. »Če se je to res zgodilo...«
 »Res!« je mrko potrdil kardinal.
 »To je čista resnica!« je nadaljevala vojvodinja Nemourska z glasom, ki je postal od trenutka do trenutka bolj sovražna in srdita. »Ako ne prehitimo nasprotnikov in ne zagrabimo krone, priden si jo dene Navarec na glavo, smo vsi izgubljeni! Prvo, kar stori Henrik Bourbonški, kadar postane francoski kralj, bo to, da vas ukaže vreči v ječo, sinovi moji! In vaša mati vas bo preklinjala še v trenutku, ko ji glava odleti pod krvnikovo sekiro!...«
 Pri teh besedah je Brazgotinec vstal. Izdril bodalo ter blazno pogledal okoli sebe, kakor da hoče braniti mater zoper krvnika,

ki ga je bila omenila. Tudi vojvodinja Nemourska je vstala. Prijela ga je za roko in mu je izvila bodalo. rekoč:
 »Reši nas, sin! Reši svoj rod, reši katoliško vero! Na to bodalo, ki je podoba križa, se zakolni, da pojdeš v boj zoper nevernike in uničiš vsakega krivoverca, pa naj mu bo ime Bourbon... ali...«
 »Le govorite, mati!« je divje zavpil kardinal. »Recite besedo!«
 »Ali Valois!« je končala vojvodinja z zamolklim glasom. »Pri-sezi, sin!...«
 »Prisežem!« je rekel Brazgotinec s takim glasom, da ni bilo moči dvomiti o njegovi resni volji.
 Sedli so na svoja mesta in so se spogledali, blede kakor smrt. Umor Henrika III., francoskega kralja, je bil sklenjen in zaprišežen!
 »Zdaj je le še potreba, da ugotovimo, kaj nam je storiti,« je povzel kardinal Guiški, ki ga je pomirjenje takoj izpremenilo v premišljenega diplomata.
 »Vse je na tem,« je potrdil Mayennec. »Reči moram, da se mi vidi izhod, ki ga priporoča naša draga mati, zelo umesten. Dodal bi celo, da je edini, ki nam še ostane. Valois mora umreti. A treba je pomisliti, da je naša igra opasna. Kdor hoče koga ubiti, naj ga ubije zanesljivo, ako noče biti sam ubit. Zato se tudi jaz vprašujem, kako nam je ravnati.«
 »To je moja skrb,« je dejala zala vojvodinja
 »Bože moj,« je nadaljeval vojvoda Mayennski, »tudi jaz se ne branim zasadiati bodala v človeški hrbet, kadar tako nanese. A kralja sredi njegovih straž in vojska ubiješ vedarle težje od navadnega plemiča, ki ga lahko zvečer počakaš za vogalom...«

Delikatesna trgovina in zajutrkovalnica

s' anovanjem, inventarjem in zalogo, v centru Ljubljane
ugodno naprodaj.
 Naslov pove oglašni oddelek „Jutra“.



Šivalni stroji!
 Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz lastne tovarne
15letna garancija.
 Vezenje se poučuje pri nakupu brezplačno.
Pisalni stroji «Adler».
 Kolesa iz prvih tovarn «Dürkopp», «Kayser», «Styria», «Waffenrad» (Orožno kolo). — Pletilni stroji vedno v zalogi.
 Posamezni deli koles in šivalnih strojev. — Daje se tudi na obroke. — Ceniki zastojni in franko 32/L

Ivan Jax in sin Ljubljana, Gosposvetska cesta 2

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Božuvdano je za večno zaspala po dolgoletni mukopolni bolezni naša dobra soproga, zlata mama in sestra, gospa

MARIJA REMIC roj. Strehar
 soproga sodnega uradnika v pok.

Pogreb naše ljubljene, skrbne mame bo v soboto, dne 19. t. m. ob 2. uri popoldne izpred hiše žalosti, Sv. Petra cesta 4, na pokopališče k Sv. Križu.
 V nepopisni tugi in žalosti prosimo tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 17. marca 1927.

Globoko žalujoče rodbine:

Remic, Lehpaer, Deržaj in ostalo sorodstvo.

Mestni pogrebni savod

Oglas

za nabavo lahkih sedel in uzd.

Dne 25. marca 1927 ob 11. dopoldne bo v konjeniški šoli v vojašnici Obilica (Rdeči križ) v Nišu prva ponudb. dražba za nabavo 20 lahkih sedel in uzd. Uzorci in pogoji vsak dan na ogled v stavu konjeniške šole.

Kavcijo je položiti po predpisih št. 88 zakona o državnem računovodstvu v gotovini ali vrednostnih papirjih. Kavcija za naše ponudnike znaša 5% za inozemce 10%.

Pismene ponudbe je izročiti v zapečateni kuverti s propisno takso opremljene v štabu šole najkasneje do 25. marca 1927 do 10. ure.

Iz Komande Konjičke šole,
 br. 1860 od 1. marca 1927. god., Niš.

Zastopstvo

katerikoli predmetov čisto trgovca, ki ima v lasti sgradi prostora lokal. — Lahko tudi potrebne garancije. Cenjene dopise na Interklam št. 4, Zagreb, Strossmayerova 6 — pod »Trgovac K 870«. 8095-4

Najdebelejša dama

postane vitka — če hoče Uspeh viden je v par dneh. — To dosežete s uporabo angleškega radiokativnega preparata «SANTOS» čisto, ki daje moderno ravno linijo! Uspeh tajamčen sicer povzame denar. Cena savijske tranki 85 Din. Uporaba snovanja, navodilo priložno. Naročila na naslov: «Santitas» Crikvenica — Primorje



Mestni pogrebni savod.

Terezija Welley, roj. Keppeler, naznanja v svojem imenu svojih hčerk Hilde in Erne ter ostalih sorodnikov prežalostno vest, da je njen nadvse ljubljeni, srčnodobri in nepozabni soprog, oz. oče, brat, stric, svak itd., gospod

Jakob Welley

ravnatelj zavarovalnice »Dunav« d. d. podružnice v Ljubljani,

dne 16. marca 1927 ob pol 10. uri zvečer po dolgi, mukepolni bolezni izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb blagopokojnika se vrši v soboto 19. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 9, na pokopališče k Svetemu Križu.

Maša zadušnica se bode brala v ponedeljek 21. t. m. ob 9. uri v trnovski cerkvi.

Ljubljana - Gradec - Duna, 17. marca 1927.



Mestni pogrebni savod

„Dunav“, zavarovalna d. d. v Zagrebu javlja žalostno vest, da je njen dolgoletni in velezaslužni ravnatelj ljubljanske podružnice, gospod

Jakob Welley

po dolgi in mukepolni bolezni 16. marca 1927 preminul

Pogreb blagopokojnika se bo vršil v soboto, dne 19. t. m. ob 4. pop. iz hiše žalosti, Rimska cesta 9, na pokopališče k Sv. Križu.

Svojemu neumornemu sotrudniku, ki si je stekel za družbo nevenljivih zaslug, ohranimo trajen in časten spomin!

V Ljubljani, dne 17. marca 1927.

3614



Mestni savez ljubljanski sindikata zavarovalnic SHS. objavlja žalostno vest o prerani smrti svojega prvega prezasluznega podpredsednika, gospoda

Jakob Welleya

ravnatelja podružnice zavarovalnice „Dunav“.

Pokojni si je pridobil s svojo izredno osebno solidnostjo in širokim strokovnim znanjem tekom svojega 30-letnega delovanja neprecenljivih zaslug za zavarovalno stroko in si s tem zagotovil naš trajen spomin.

V Ljubljani, 17. marca 1927.